

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «КАРПУХАН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
CASE OF KARPUKHAN v. UKRAINE**

*(Заяви № 45524/05, 39316/07, 39326/07, 39329/07, 39331/07,
39332/07, 39333/07, 39335/07, 39337/07, 39339/07, 39342/07,
39360/07, 39407/07, 39411/07, 39418/07, 39422/07, 39426/07,
39429/07, 39433/07, 45858/07)*

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

10 грудня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

10/03/2010

Текст рішення може знайти редакційної правки.

У справі «Карпухан та інші проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:
Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), Голова,
Рената Ягер (Renate Jaeger),
Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),
Марк Віллігер (Mark Villiger),
Ізабель Берро-Лефевр (Isabelle Berro-Lefevre),
Миряна Лазарова-Трайковська (Mirjana Lazarova Trajkovska), судді,
Михайло Буроменський (Mykhaylo Buromenskiy), суддя ad hoc,
а також Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), Секретар секції,
після наради за зачиненими дверима 17 листопада 2009 року,
постановляє таке рішення, винесене того самого дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена за двадцятьма заявами (див. додаток) проти України, поданими до Суду на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянами України:

- Андрієм Ігоревичем Карпуханом, 1982 року народження, який проживає у м. Красний Луч (заява № 45524/05) (далі — перший заявник);
- Світланою Михайлівною Помогаєвою, 1963 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39316/07) (далі — друга заявниця);
- Віктором Петровичем Євтушевичем, 1963 року народження, який проживає у м. Красний Луч (заява № 39326/07) (далі — третій заявник);
- Людмилою Валентинівною Момрик, 1959 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (39329/07) (далі — четверта заявниця);
- Ніною Іванівною Медвідь, 1956 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39331/07) (далі — п'ята заявниця);
- Ларисою Олександрівною Самофаловою, 1953 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39332/07) (далі — шоста заявниця);
- Віталієм Євгеновичем Самофаловим, 1979 року народження, який проживає у м. Красний Луч (заява № 39333/07) (далі — сьомий заявник);
- Тетяною Вікторівною Горською, 1952 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39335/07) (далі — восьма заявниця);
- Валентиною Леонідівною Шевченко, 1955 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (заява № 39337/07) (далі — дев'ята заявниця);
- Валентиною Вікторівною Серкіною, 1955 року народження, яка проживає у с. Княгинівка (заява № 39339/07) (далі — десята заявниця);
- Миколою Михайловичем Серкіним, 1955 року народження, який проживає у с. Княгинівка (заява № 39342/07) (далі — одинадцятий заявник);
- Тетяною Анатоліївною Піндур, 1971 року народження, яка проживає у с. Княгинівка (заява № 39360/07) (далі — дванадцята заявниця);
- Оленою Володимирівною Кажарською, 1965 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (заява № 39407/07) (далі — тринадцята заявниця);
- Людмилою Олександрівною Тимошенко, 1969 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (заява № 39411/07) (далі — чотирнадцята заявниця);
- Ольгою Олександрівною Ясученя, 1973 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39418/07) (далі — п'ятнадцята заявниця);

— Віталієм Володимировичем Ясюченя, 1970 року народження, який проживає у м. Красний Луч, (заява № 39422/07) (далі — шістнадцятий заявник);

— Наталією Миколаївною Бичек, 1964 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (заява № 39426/07) (далі — сімнадцята заявниця);

— Вірою Сергіївною Носко, 1945 року народження, яка проживає у м. Красний Луч (заява № 39429/07) (далі — вісімнадцята заявниця);

— Іриною Миколаївною Пікуліною, 1960 року народження, яка проживає у с. Вахрущево (заява № 39433) (далі — дев'ятнадцята заявниця);

— Іваном Павловичем Жуковим, 1938 року народження, який проживає у м. Красний Луч (заява № 45858/07) (далі — двадцятий заявник).

2. Заявники були представлені п. В. М. Бичковським. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — п. Ю. Зайцевим.

3. Суд вирішив направити ці заяви Уряду. Також Суд вирішив розглядати питання щодо суті та прийнятності заяви одночасно (пункт 3 статті 29 Конвенції).

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Рішеннями Краснолуцького міського суду, які були прийняті у період між 2002 та 2005 роками, ДВАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Янівська» було зобов'язано сплатити заявникам різні суми як відшкодування заборгованості із заробітної плати та інших платежів (детальніше див. додаток I). Рішення, винесені на користь заявників, залишаються невиконаними.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

5. Відповідне національне законодавство було викладено у рішенні від 26 квітня 2005 року у справі «Сокур проти України» (Sokur v. Ukraine), заява № 29439/02, пп. 17–22.

ЩОДО ПРАВА

I. ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЯВ

6. Відповідно до пункту 1 правила 42 Регламенту Суду Суд вирішив об'єднати заяви, враховуючи спільність їх фактичного та юридичного підґрунтя.

II. СКАРГИ ЗА ПУНКТОМ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТЕЮ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

7. Заявники скаржилися на невиконання органами державної влади судових рішень, винесених на їх користь, у належний строк. Вони посилалися на пункт 1 статті 6 Конвенції та статтю 1 Першого протоколу до Конвенції, які у відповідних частинах передбачають:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів...»

А. Щодо прийнятності

8. Уряд не надав жодних зауважень щодо прийнятності вищеназаних заяв, за виключенням заяви № 45524/05. Зокрема, щодо цієї заяви Уряд надав заперечення щодо невичерпання першим заявником національних засобів захисту, подібні до тих, які уже відхилялися Судом у рішенні у справі «Ромашов проти України» (Romashov v. Ukraine), заява № 67534/01, пп. 28–32, 27 липня 2004 року. Суд вважає, що заперечення Уряду у цій справі мають бути відхилені з тих самих підстав.

9. Уряд також зазначив, що перший заявник подав свою заяву через 4 місяці після набрання рішенням національного суду законної сили та через 2 місяці після відкриття виконавчого провадження. У цьому відношенні Уряд стверджував, що на момент подання ця заява була явно необґрунтованою.

10. Суд зазначає, що подання заяви до Суду не позбавляє Уряд можливості виконувати зазначене рішення суду. Відповідно Суд відхиляє попередні заперечення Уряду.

11. Суд зазначає, що заяви не є явно необґрунтованими у розумінні пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також зазначає, що вони не є неприйнятними з будь-яких інших причин. Таким чином, вони є прийнятними.

В. Щодо суті

12. У своїх зауваженнях щодо суті вимог заявників Уряд стверджував про відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції. Затримки виконання рішень, винесених на користь заявників, були спричинені великою кількістю виконавчих проваджень щодо боржника та його фінансовими труднощами. Уряд також стверджував, що держава вжила усіх необхідних заходів і її не можна звинуватити у цих затримках.

13. Заявники не погодилися.

14. Суд зазначає, що рішення, винесені на користь заявників, залишаються невиконаними протягом тривалих періодів часу. Найкоротший період невиконання становив близько 4 років (заява № 45858/07).

15. Суд звертає увагу на той факт, що Суд уже визнавав наявність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу у декількох подібних справах (див., наприклад, рішення у вищезгаданій справі «Сокур проти України», пп. 36–37, та рішення у справі «Шаренок проти України» (Sharenok v. Ukraine), від 22 лютого 2005 року, заява № 35087/02, пп. 37–38).

16. Дослідивши усі наявні у справі матеріали, Суд приходить до висновку, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, здатних переконати Суд дійти іншого висновку в цій справі.

17. Відповідно Суд встановлює наявність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

18. Стаття 41 Конвенції зазначає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

19. Усі заявники як відшкодування матеріальної шкоди вимагали виплати присуджених їм судом коштів з урахуванням індексу інфляції та 3 % річних від простроченої суми. Вони також вимагали відшкодування моральної шкоди (детальніше див. додаток II).

20. Уряд висловив заперечення щодо цих вимог у зв'язку з їх надмірністю та необґрунтованістю.

21. Суд зазначає, що сторонами не оспорується той факт, що на державу покладається обов'язок виконання рішень у цій справі.

22. Суд також зазначає, що вимоги заявників щодо врахування індексу інфляції підтверджені детальними розрахунками та офіційною довідкою Державного комітету статистики України про місячні індекси інфляції. Враховуючи той факт, що Урядом не оскаржувався спосіб проведення розрахунків, застосований заявниками (див., наприклад, рішення від 14 грудня 2006 року у справі «Максиміха проти України» (*Maksimikha v. Ukraine*), заява № 43483/02, п. 29), Суд присуджує заявникам заявлені ними суми.

23. Щодо вимог заявників стосовно сплати штрафних санкцій у кількох справах Суд уже відхилив вимоги щодо накладення будь-яких форм каральних чи штрафних санкцій (див., наприклад, рішення у справах «Акдивар та інші проти Туреччини» (*Akdivar and Others v. Turkey*) (стаття 50), 1 квітня 1998 року, п. 38, *Reports of Judgments and Decisions 1998-II*; «Кейбл та інші проти Сполученого Королівства» (*Cable and Others v. the United Kingdom*), [GC] заява № 24436/94 та наступні, 18 лютого 1999 року, п. 30; і «Орхан проти Туреччини» (*Orhan v. Turkey*), № 25656/94, п. 448, 18 червня 2002 року). Суд вбачає, що немає причин відступати від усталеної практики у цій справі, а тому відхиляє ці вимоги.

24. Крім того, Суд вважає, що заявники внаслідок констатованих порушень зазнали моральної шкоди. Суд, здійснюючи свою оцінку на засадах справедливості, присуджує заявникам наступні суми як відшкодування моральної шкоди:

- першому заявнику — 1000 євро;
- другій заявниці — 2600 євро;
- третьому заявнику — 1000 євро;
- четвертій заявниці — 2340 євро;
- п'ятій заявниці — 1000 євро;
- шостій заявниці — 2600 євро;
- сьомому заявнику — 2600 євро;
- восьмій заявниці — 1000 євро;
- дев'ятій заявниці — 1000 євро;
- десятій заявниці — 1000 євро;
- одинадцятому заявнику — 2600 євро;
- дванадцятій заявниці — 1000 євро;
- тринадцятій заявниці — 1000 євро;
- чотирнадцятій заявниці — 1000 євро;
- п'ятнадцятій заявниці — 1000 євро;
- шістнадцятому заявнику — 2600 євро;
- сімнадцятій заявниці — 1000 євро;
- вісімнадцятій заявниці — 1000 євро;
- дев'ятнадцятій заявниці — 1000 євро;

— двадцятому заявнику — 1000 євро.

В. Судові витрати

25. Третій заявник, п'ята, восьма, дев'ята, десята, дванадцята, тринадцята, чотирнадцята, п'ятнадцята, сімнадцята і дев'ятнадцята заявниці вимагали по 100 євро кожному як відшкодування судових витрат, понесених ними при розгляді справи у Суді. Друга, четверта і шоста заявниці, сьомий, одинадцятий і шістнадцятий заявники вимагали у цьому відношенні 150 євро кожному.

Двадцятий заявник вимагав 400 євро.

26. Уряд висловив заперечення щодо цих вимог у зв'язку з їх необґрунтованістю.

27. Відповідно до практики суду заявники мають право на відшкодування судових витрат, якщо буде доведено, що такі витрати були фактичними і неминучими, а їх розмір — обґрунтованим. У справі, що розглядається, Суд, беручи до уваги наявну в нього інформацію та зазначені вище критерії, вважає за належне присудити кожному заявнику по 40 євро відшкодування витрат, понесених ними при розгляді справи у Суді.

С. Пеня

28. Суд вважає належним призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви.

2. *Оголошує* заяви прийнятними.

3. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

4. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має виплатити заявникам заборгованість за рішеннями національного суду, винесеними на їх користь, та 40 євро кожному заявнику як відшкодування судових витрат, а також наступні суми:

— п. Карпухану — 111 (сто одинадцять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Помогаєвій — 251 (двісті п'ятдесят одне) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2600 (дві тисячі шістсот) євро як відшкодування моральної шкоди;

— п. Євтушевичу — 287 (двісті вісімдесят сім) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Момрик — 401 (чотириста одне) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2340 (дві тисячі триста сорок) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Медвідь — 326 (триста двадцять шість) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Самофаловій — 1855 (одну тисячу вісімсот п'ятдесят п'ять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2600 (дві тисячі шістсот) євро як відшкодування моральної шкоди;

— п. Самофалову — 266 (двісті шістдесят шість) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2600 (дві тисячі шістсот) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Горській — 217 (двісті сімнадцять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Шевченко — 217 (двісті сімнадцять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Серкіній — 141 (сто сорок одне) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— панові Серкіну — 133 (сто тридцять три) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2600 (дві тисячі шістсот) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Піндур — 205 (двісті п'ять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Кажарській — 160 (сто шістдесят) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Тимошенко — 217 (двісті сімнадцять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Ясюченя — 442 (чотириста сорок два) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— п. Ясюченя — 511 (п'ятсот одинадцять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 2600 (дві тисячі шістсот) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Бичек — 208 (двісті вісім) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Носко — 665 (шістсот шістдесят п'ять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— пані Пікуліній — 224 (двісті двадцять чотири) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

— п. Жукову — 10 505 (десять тисяч п'ятсот п'ять) євро як відшкодування матеріальної шкоди і 1000 (одну тисячу) євро як відшкодування моральної шкоди;

з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто із зазначених сум;

(b) ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(c) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти.

6. *Відхиляє* решту вимог заявників стосовно справедливої сатисфакції.

Учинено англійською мовою і повідомлено письмово 10 грудня 2009 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
Секретар

Пеер ЛОРЕНЦЕН
Голова

Додаток 1

Знач №	Дата подання	П. І. Б. заявника	Дата постановлення рішення (фінансь.)	Відкат, приєднані національні суди, грн
1	29 вересня 2005 року	Андрій Ігоревич Карлухан	19 травня 2005 року	3253.75 (EUR 511.67)
2	11 серпня 2007 року	Світлана Михайлівна Попова	(1) 8 січня 2003 року (2) 10 червня 2005 року	(1) 1224.12 (EUR 228.46) (2) 2284.79 (EUR 370.20)
3	11 серпня 2007 року	Віктор Петрович Сатушанич	17 червня 2005 року	5436.3 (EUR 891.93)
4	11 серпня 2007 року	Людмила Валентівна Мюфрак	(1) 2 квітня 2003 року (2) 18 лютого 2005 року	(1) 3057.71 (EUR 541.90) (2) 2463.62 (EUR 425.93)
5	11 серпня 2007 року	Іліна Іванівна Мудрій	1 червня 2005 року	6083.07 (EUR 974.18)
6	11 серпня 2007 року	Лариса Олександрівна Самофалова	(1) 19 грудня 2002 року (2) 24 червня 2005 року	(1) 9196.42 (EUR 1736.86) (2) 18 204.26 (EUR 2990.22)
7	11 серпня 2007 року	Віталій Сергійович Самофалов	(1) 19 грудня 2002 року (2) 24 червня 2005 року	(1) 1713.05 (EUR 323.46) (2) 1905.37 (EUR 312.97)
8	11 серпня 2007 року	Тетяна Вікторівна Горська	11 травня 2005 року	4058.67 (EUR 628.83)
9	11 серпня 2007 року	Валентина Леонівна Шевченко	11 травня 2005 року	4043.96 (EUR 626.55)
10	11 серпня 2007 року	Валентина Вікторівна Сергіна	16 травня 2005 року	2632.13 (EUR 413.24)
11	11 серпня 2007 року	Миколай Михайлович Сергін	(1) 19 грудня 2002 року (2) 16 травня 2005 року	(1) 1078.56 (EUR 203.66) (2) 556.02 (EUR 87.29)

	Заявка №	Дата подання	П. І. Б. заявника	Дата постановлення рішення (фінанс.)	Відкат, пресудовані національним судом, грн
12	39360/07	25 липня 2007 року	Тетяна Анатолівна Пінчур	16 червня 2005 року	3831.74 (EUR 629.94)
13	39407/07	25 липня 2007 року	Олена Володимирівна Кажарська	29 червня 2005 року	3027.07 (EUR 500.13)
14	39411/07	25 липня 2007 року	Людмила Олександрівна Тимошанко	16 червня 2005 року	4111.36 (EUR 675.91)
15	39418/07	25 липня 2007 року	Ольга Олександрівна Ясіниченя	13 травня 2005 року	8045.62 (EUR 1287.30)
16	39422/07	25 липня 2007 року	Віталій Володимирович Ясіниченя	(1) 17 червня 2002 року (2) 13 травня 2005 року	(1) 4014.24 (EUR 826.30) (2) 1556.17 (EUR 242.95)
17	39426/07	25 липня 2007 року	Наталія Миколаївна Білек	10 червня 2005 року	3863.19 (EUR 625.95)
18	39429/07	25 липня 2007 року	Іра Сергіївна Носко	13 травня 2005 року	12 213.86 (EUR 1906.82)
19	39433/07	25 липня 2007 року	Ірина Миколаївна Пікуліца	1 червня 2005 року	4176.46 (EUR 668.85)
20	45858/07	13 жовтня 2007 року	Іван Павлович Жуків	28 липня 2005 року	201 249.35 (EUR 33 239.0)

Додаток II

Земля №	П. І. Б. заявника	Вимоги щодо матеріальної шкоди, грн.		Вимоги щодо моральної шкоди, Євро
		Корисні інерварії	Штрафні збитки	
1	4562405 Андрій Ігоревич Карлухан	1180.67 (EUR 111)	336.92 (EUR 32)	10 000
2	3931607 Світлана Михайлівна Полюгаєва	2661.28 (EUR 251)	462.62 (EUR 44)	21 600
3	3932607 Віктор Петрович Ситущевич	3044.33 (EUR 287)	548.15 (EUR 52)	12 400
4	3932907 Людмила Валентинівна Мокряк	4259.99 (EUR 401)	772.68 (EUR 73)	23 400
5	3933107 Ніна Іванівна Мельніць	3461.27 (EUR 326)	613.37 (EUR 58)	13 200
6	3933207 Лариса Олександрівна Самофалова	19 685.42 (EUR 1,855)	3866.83 (EUR 364)	55 000
7	3933307 Віталій Євгенович Самофалов	2621.19 (EUR 266)	570.39 (EUR 54)	23 500
8	3933507 Тетяна Вікторівна Горська	2309.38 (EUR 217)	420.26 (EUR 40)	11 000
9	3933707 Валентина Леонідівна Шваченко	2301.01 (EUR 217)	418.74 (EUR 39)	11 000
10	3933907 Валентина Вікторівна Серкіна	1497.68 (EUR 141)	272.55 (EUR 26)	9000
11	3934207 Міросла Михайлович Серкін	1410.04 (EUR 133)	312.66 (EUR 29)	21 000
12	3936007 Тетяна Анатоліївна Пінцуп	2180.26 (EUR 205)	396.76 (EUR 37)	10 700

№	Земельний кадастровий номер	П. І. Б. зазначена	Вимоги щодо моральної шкоди, грн.		Вимоги щодо моральної шкоди, євро
			Відшкодування	Штрафні збори	
13	39407/07	Олена Володимирівна Кожарська	1695.16 (EUR 160)	305.23 (EUR 29)	9600
14	39411/07	Людмила Олександрівна Змозвсько	2302.36 (EUR 217)	414.56 (EUR 39)	10 900
15	39418/07	Ольга Олександрівна Ясиченя	4691.76 (EUR 442)	853.81 (EUR 80)	16 000
16	39422/07	Віталій Володимирович Ясиченя	5421.55 (EUR 511)	975.66 (EUR 92)	26 000
17	39426/07	Наталія Миколаївна Бачек	2198.16 (EUR 208)	400.02 (EUR 38)	10 800
18	39429/07	Ірина Сергіївна Носко	7059.61 (EUR 665)	1264.71 (EUR 119)	20 000
19	39433/07	Ірина Миколаївна Пікулава	2376.41 (EUR 224)	432.46 (EUR 41)	11 000
20	45858/07	Іван Павлович Жуков	111 492.14 (EUR 10 505)	19 747.30 (EUR 1861)	243 400